

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Primorum Parentum lapsus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

boris curiosius intuita iudicavit, quòd esset bonus ^{primorum} *ad vescendum.* Unde S. AUGUSTINUS L. 11. de ^{rum} *Gen. ad lit. c. 30.* Quando, inquit, his verbis cre- ^{pa-} *deret mulier à bona atque utili re se fuisse prohibi-* ^{ren-} *tos, nisi jam inesset menti amor ille propriae potestatis,* ^{tum.} *& quaedam de se superba praesumptio, quæ per il-* *lam sententiam fuerat convincenda, & humilian-* *da? & ibid. c. 5.* Nec arbitrandum est, quòd es- *set hominem dejecturus iste tentator, nisi praces-* *sisset in anima hominis quaedam elatio comprimen-* *da.* Id ipsum subinde fuit *Adami* peccatum: unde *Deus v. 22.* *Ecce Adam quasi unus ex nobis factus* *est, sciens bonum & malum.* *Eva* nimirum *cùm à serpente seducta gustasset, nec mali sensisset* *quidquam; ad virum confestim advolans, quæ sibi* *à serpente promissiones factæ fuissent, exponit.* *His promissionibus stimulatus Adami* animus quam- *dam omniscientiæ divinæ prerogativam mox appe-* *tiit, scire videlicet bonum, & malum, ut per se ipsum ac* *viribus naturæ & ingenii sui in omnibus dirigere sese* *posset, discernendo ac eligendo, quod bonum & quod* *malum esset, cavendo, sicque plenam perfectamque fe-* *licitatem assequeretur, quasi Deus quidam esset, qui à* *nemine dirigi vel adjuvari deberet.* *Ambo itaque, sc.* *diabolus & homo, adfectarunt altitudinem, ille po-* *tentiæ, iste scientiæ, inquit CORNELIUS à Lap.* *in h. l.* *Istud verò superbiæ peccatum mox secu-* *tum est alterum inobedienciæ, cùm divinæ legis* *ingrati prævaricatores utrique extiterunt.*

Quantò felicior fuerat primorum parentum con- ^{45.} *ditio, cùm in statu innocentiae viverent; vivebat* ^{Pœnæ} *enim homo (ut loquitur S. AUGUSTINUS L. 14. de pri-* ^{mo-} *ci. c. 26.) in Paradiso sicut volebat, quamdiu* ^{rum} *hoc* ^{pa-}

ren- hoc volebat, quod Deus jusserat; vivebat fruens
tum. Deo, ex quo bono erat bonus; vivebat sine ulla
egestate, ita semper vivere habens in potestate.
Cibus aderat, ne esuriret, lignum vitæ, ne illum
senectæ dissolveret; nihil corruptionis in corpore,
vel ex corpore ulla molestias ullis ejus sensibus in-
gererat. Nullus intrinsecus morbus, nullus ictus
metuebatur extrinsecus. Summa in carne sani-
tas, in anima tota tranquillitas. Sicut in Pa-
radiso nullus æstus, aut frigus; sic in ejus habi-
tatore nulla ex cupiditate, vel timore accedebat
bonæ voluntatis offensio. Nihil omnino triste, ni-
hil inaniter latum; gaudium verum perpetuaba-
tur ex Deo, in quem flagrabat charitas ex corde
puro, & conscientia bona, & fide non ficta, at-
que inter se conjugum fida ex honesto amore socie-
tas; concursus mentis corporisque vigilia, & man-
dati sine labore custodia. Non lassitudo fatiga-
bat otiosum, non somnus premebat invitum; tan-
tò graviores miseriæ & calamitates, velut agmine
facto, in hominem prævaricatorem irruerunt. Vix
enim fructum vetitum gustaverunt, continuo aper-
ti sunt oculi amborum: gratiæ videlicet & justitiæ
originalis tegumento spoliati adverterunt nuditatem
suam, motusque concupiscentiæ rebelles rationi
senserunt; cumque audissent vocem Domini, mox
Adam inter densissimas Paradisi arbores sese abscon-
dit: uterque autem damnationis suæ sententiam au-
dire meruit. Et mulieri quidem dixit Dominus:
Multiplicabo ærumnas & conceptus tuos, h. e.
ærumnas conceptuum, in dolore paries filios, &
sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.
Adamo autem dixit: *Quia audisti vocem uxoris*
tue

tua, & comedisti de ligno, ex quo praeceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitae tuae . . . In sudore vultus tui vesceris pane, donec revertaris in terram, de qua sumptus es: quia pulvis es, & in pulverem reverteris . . . Et emisit eum Dominus Deus de Paradiso voluptatis, ut operaretur terram, de qua sumptus est. Gen. 3. Ex quo igitur divinam legem prævaricatus Adam fuit, labores, miserias, omnesque vitae hujus calamitates experiri debuit: gratiæ spoliatus donis, mortis sententiam in se latam audiit: se omnemque suam posteritatem malis longè gravissimis objecit, nec iis duntaxat temporariis, sed nullâ etiam æternitate finiendis.

§. III.

Resolvuntur aliquot quæstiones.

QUAESTIO I.

An Diabolus veri serpentis organo usus Evam seduxerit?

Evam non voce externâ fuisse tentatam, sed in- 46.
ternâ suggestionem dæmonis, qui serpentis no- Variæ
mine à Moysse metaphoricè significetur; opinio fuit sen-
Cajetani. Olim S. CYRILLUS L. 3. contra Julian. ten-
& EUSEBIUS in *Cosmopœia* putarunt, dæmonem tix.
hic non verum serpentem, sed speciem serpentis
duntaxat, & formam induisse, eo modo, quo An-
geli aëreo induti corpore apparent, tametsi verum
corpus humanum assumpsisse videantur. Quamvis
SUAREZ L. 5. de amiss. statûs innocent. c. I. exi-
stimet, S. Cyrillum hanc sententiam non ita aper-
tè